

at der kjøbes kongelige Obligationer, være underkastet Finantsministerens Godkjendelse. Derved bliver altsaa denne Garanti tagen bort, og det bliver Finantsministeren, som i ethvert Tilfælde kommer til at raade over Anbringelsen af Capitalerne, forsaavidt Directionen ikke modsætter sig en eller anden Bestemmelse. Derved vil det jo sees, tages en Deel af Ansvar for Capitalernes Anbringelse bort fra Bestyrelsen. Dette er imidlertid en Sag, som jeg troer, at man kan henstille. Jeg finder det ikke heldigt, men det er naturligvis Noget, hvorom man kan sige: Ja, skal Finantsministeren have alt det øvrige Ansvar, saa kan han ogsaa have dette. Jeg vil dog imidlertid gjøre Thinget opmærksom paa, at, saaledes som det ærede Medlem har stillet Forslaget, har det adskillige Bivirkninger, som det ærede Medlem maaskee slet ikke engang selv har tænkt paa, men som i mine Dine ville være saare mislste. Den første er den, at efter dette Forslag kan der slet ikke kjøbes kongelige eller Statsobligationer, naar ikke Renten er $4\frac{1}{2}$ pCt. Altsaa i det Dieblit, Coursen stiger over $88\frac{1}{2}$, kunne Capitalerne slet ikke mere anbringes i danske Statsobligationer. Dette forekommer mig at være en stor Ulempe, thi der kan være meget paatrængende Grunde til at anbringe Pengene i Statsobligationer, ogsaa naar Coursen er over $88\frac{1}{2}$. Dernæst kunne for det Andet Capitalerne anvendes, foruden til Indkjøb af Statsobligationer til den nævnte Cours, kun til Udlaan „imod antagelig Sikkerhed“; men dette forekommer mig ligeledes at medføre en betydelig Ulempe. Der er flere Tilfælde, hvor det kunde være af stor Nytte for Capitalernes hensigtsmæssige Anbringelse, om de kunde anbringes paa anden Maade, og der er ogsaa flere Tilfælde, hvor det i det Heles Interesse kunde være af megen Nytte at anbringe dem paa anden Maade. Jeg skal som et Exempel nævne, at Anstalterne ved flere Leiligheder have gjort Indkjøb af Creditforeningsobligationer. Dette er Noget, der kommer hele Landet tilgode, og jeg troer, at det ved visse Leiligheder har hindret

Coursen paa Creditobligationer fra at dale, hvilket er en Ting, der er af Betydning for de mange Medborgere rundt omkring i Landet, der søge Laan hos Creditforeningene; men dette vilde man være fuldkommen affaaeren fra, hvis nærværende Forslag blev vedtaget. Endelig vil jeg endnu for det Credie anføre, at det forekommer mig at være et uheldigt Udtryk, som det ærede Medlem har brugt, naar han siger, at Capitalerne blive, tildeels at udlane mod „antagelig Sikkerhed“. „Antagelig Sikkerhed“ er et overordentlig og altsfor lemsældigt Udtryk, thi ingen af disse Capitaler bør anbringes uden mod fortrinlig Sikkerhed. Ved antagelig Sikkerhed forstaaer man derimod i Reglen en Sikkerhed, der nogenlunde kan gaae; men mod en saadan Sikkerhed troer jeg, at man aldrig bør anbringe disse Capitaler, dertil staaer der for mange og for store Interesser paa Spil. Det vil saaledes sees, at Forslaget ingenlunde er saaledes redigeret, at det vilde være rigtigt at antage det. — Under Nr. 4 har det ærede Medlem foreslaaet, at „nærmere Bestemmelser om Reglerne for Anbringelsen af Anstaltens Capitaler kunne tages saavel ved Finantsloven som ved særlig Lov.“ Det ærede Medlem har selv bemærket, at dette jo er Noget, der kunde følge af sig selv, og det gjør det naturligvis ogsaa, men saa vil jeg for det Første sige, at Forslaget synes mig at være overflødig. Men Grunden, hvorfor jeg navnlig vilde ønske, at Thinget ikke vilde vedtage Forslaget, er den, at der gennem dette Forslag gives ligesom en Opfordring til gennem Finantsloven at tage Bestemmelse om, paa hvilken Maade Anstaltens Capitaler skulle anbringes i det kommende Aar, hvilket vilde, som jeg formeentlig tilstrækkelig tydelig tillod mig at udvilde ved 2den Behandling, være til Skade for disse Capitalers hensigtsmæssigste Anbringelse, idet det vil være umuligt paa den Tid, Finantsloven drøftes, at forudsæe, hvad der i denne Henseende vilde være meest stemmende med Landets Løb, eftersom dette om trent først kunde vise sig paa den Tid, da selve